

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104636,Bohdan-Klaudiusz-Sawicki-ur-10-sierpnia-1892-w-Bakowej-pow-Luck-zm-po-1939-major.html>
19.05.2024, 23:14

Bohdan Klaudiusz Sawicki (ur. 10 sierpnia 1892 w Bakowej, pow. Łuck, zm. po 1939) - major kawalerii.

Ppor. Sawicki Bohdan podczas ofensywy na Łuck został [15 września 1920] wysłany przez dowództwo 44 Pułku Strzelców Kresowych w kierunku na Łuck. Widząc, że nieprzyjaciel ma zamiar spalić most kazał patrolowi swojemu zejść do walki ogniowej z koni i podszedł swoim patrolom na około 100 m do mostu. Na odległość tę rozpoczął silny ogień rozpadając nim bolszewików. Pomimo bardzo silnego ognia ze strony nieprzyjaciela trzymał most pod własnym ogniem przez blisko dwie godziny tak skutecznie, że własna nadchodząca piechota znalazła most nieuszkodzony, mogła go sforsować i w nocy jeszcze zająć Łuck. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 26 października 1920)

Uczył się w gimnazjum w Brześciu nad Bugiem i Grodnie, później szkole rolniczej w Czernichowie. W 1913 wstąpił do armii rosyjskiej, w której walczył jako huzar, kapral, plutonowy. W 1917 został przydzielony jako instruktor jazdy konnej do 2 Brygady Artylerii w Rosyjskim Korpusie Ekspedycyjnym we Francji, został skierowany na front salonicki w Macedonii. 27 października 1917 wstąpił ochotniczo do 1 Pułku Szwoleżerów Armii Polskiej we Francji, z którym wziął udział w walkach na froncie zachodnim w Szampanii. Wraz z armią przybył wiosną 1919 do Polski, walczył z Ukraińcami, następnie bolszewikami. Szczególnie odznaczył się w lipcu 1920 na Ukrainie, gdy w asyście kilku jeźdźców przekradł się między oddziałami bolszewickimi wioząc rozkazy z 6 Armii do 18 DP, po czym wrócił tą samą drogą. Od 1920 w 2 Pułku Strzelców Konnych w Hrubieszowie, w drugiej połowie lat

Bohdan Klaudiusz Sawicki

trzydziestych komendant Rejonu
Przysposobienia Wojskowego Konnego przy
10 Dywizji Piechoty w Łodzi. W kampanii
polskiej 1939 walczył z oboma agresorami:
najpierw jako dowódca szwadronu Kawalerii
Dywizyjnej 10 DP z Niemcami, a po jej
rozbiciu dowodził improwizowanym
oddziałem kawalerii w Grupie Kowel płk.
dypl. Leona Koca i walczył z Sowieciami. Jego
dalszych losów nie udało się ustalić.

Awanse: podporucznik (1919), porucznik (1922), rotmistrz (1924), major (1939).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Bohdan Sawicki, I.482.63-5325; F.A. Arciszewski, *Ostróg - Dubno - Brody. Walki 18 Dywizji piechoty z konną armią Budiennego (1 lipca - 6 sierpnia 1920)*, Warszawa 1923, s. 38.